

УПУТСТВО ЗА АУТОРЕ

Међународна политика је четвромесечник који излази у априлу, септембру и децембру сваке године.

Часопис објављује рецензиране ауторске прилоге и приказе скупова и књига из области међународних односа, спољне политике, међународног јавног права и међународне економије.

Услов за узимање у разматрање прилога је да буду припремљени у складу са следећим упутствима.

I – Упутство за писање чланака

1. Чланци треба да садрже од 5.000 до 8.000 речи.
2. Чланке писати ћирилицом, коришћењем фонта *Times New Roman*, величине 12, са бројевима страница у доњем десном углу.
3. Изнад наслова текста стоји име и презиме аутора чланка (и евентуална титула), назив институције у којој је запослен и њено седиште, као и лична адреса аутора за кореспонденцију (поштанска/институционална или електронска).
4. Уколико аутор има жељу да укаже читаоцима да поједини погледи изнети у чланку одражавају његов лични став, а не институције у којој је запослен, неопходно је да на kraју наслова текста стави посебну фусноту са симболом * у којој ће то посебно напоменути.
5. Апстрект се прилаже и на српском и на енглеском језику и у њему аутор треба да укаже на истраживачко питање, најбитније хипотезе, контекст и закључке истраживања. Апстрект треба да садржи до 170 речи, а испод њега аутор наводи до 12 кључних речи.
6. Латинске, старогрчке и друге не-енглеске речи и изрази у тексту наводе се у *italic*-у (нпр. *status quo*, *a priori*, *de facto*, *acquis communautaire*, итд.).
7. У тексту морају бити дата пуне имена, никако иницијали. Страно име и презиме треба писати у српској транскрипцији, с тим што се приликом првог помињања у тексту мора навести како гласе у оригиналу, и то у загради после српске транскрипције.
8. Фусноте је неопходно писати на дну стране (опција *Footnote*), а ознаке за фусноте стављати искључиво на kraју реченице.

Податке о наведеној библиографској јединици у фуснотама треба навести у складу са следећим сугестијама:

а) Монографије

Пуно име и презиме аутора, наслов монографије (у *Italic*-у), назив издавача, место издавања, година издања, стр. уколико се наводи једна или више страна извора на српском језику, односно п. уколико се цитира једна страна извора на енглеском или рр. уколико се цитира више страница. Уколико се наводи више страница користи се средња црта без размака пре и после (нпр. стр. 123–245; рр. 22–50).

Када се наводи зборник радова на српском језику који је приредила једна особа, ставља се (ур.) или (прир.) са тачком у оба случаја. Са друге стране, када се ради о више уредника монографије на српском језику ставља се (урс.), без тачке.

Када се наводи приређени зборник радова на енглеском језику који је приредило више приређивача, иза имена приређивача се у заградама ставља (eds), без тачке. Ако се ради о једном приређивачу, ставља се (ed.), са тачком.

Примери:

Богдан Стојановић, *Теорија денуклеаризације: зашто државе прекидају програме нуклеарног наоружања?*, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2021, стр. 205.

Džon Rols, *Pravo naroda*, Alexandria Press i Nova srpska politička misao, Beograd, 2003, str. 107.

John Gillingham, *European Integration 1950–2003*, Cambridge University Press, Cambridge, 2003, p. 221.

Duško Lopandić (ed.), *Regional initiatives in Southeast Europe: multilateral cooperation programs in the Balkans*, Institute of International Politics and Economics, Belgrade, 2001, pp. 24–32.

Theodor Winkler, Brana Marković, Predrag Simić & Ognjen Pribićević (eds), *European Integration and the Balkans*, Center for South Eastern European Studies, Belgrade & Geneva Centre for the Democratic Control of the Armed Forces, Geneve, 2002, pp. 234–7.

б) Чланци у научним часописима

Пуно име и презиме аутора, наслов текста (под знацом навода), назив часописа (*Italic*), број тома, број издања, стр. (str. или рр.) од-до. Бројеви страница се одвајају средњом цртицом (–), без размака. Уколико су неки подаци непотпуни неопходно је то и нагласити.

Примери:

Michael Levi, “The Organisation of Serious Crimes”, in: Mike Maguire, Rod Morgan & Robert Reiner (eds), *The Oxford Handbook of Criminology*, Oxford University Press, Oxford, 2003, pp. 878–84. (pp. 878–9 или р. 878).

Robert J. Bunker & John. R. Sullivan, “Cartel Evolution: Potentials and Consequences”, *Transnational Organized Crime*, vol. 4, no. 2, Summer 1998, pp. 55–76.

в) Чланци у дневним новинама и часописима

Навести име аутора (или иницијале уколико су само они наведени), наслов члanka — под знацима навода, име новине или часописа (*Italic*) датум — написан арапским бројевима, број стране/страница.

Пример:

John Gapper, “Investor votes should count”, *The Financial Times*, 17 April 2006, p. 9.

г) Навођење докумената

Навести назив документа (под знацима навода), члан, тачку или став на који се аутор позива, часопис или службено гласило у коме је документ објављен (*Italic*, број тома, број издања, место и годину издања).

Примери:

“Resolution 1244 (1999)”, Security Council of the United Nations, 10 June 1999.

“Statut Autonomne Pokrajine Vojvodine”, *Službeni list APV*, br. 17/91, Novi Sad, 18. jun 1991, str. 1–14.

д) Навођење извора са Интернета

Име аутора, назив дела или члanca, пуну Интернет адреса која омогућава да се до наведеног извора дође укуцањем наведене адресе, датум приступања страници на Интернету, број стране (уколико постоји и ако је прилог објављен у PDF-у).

Пример:

Maureen Lewis, *Who is Paying for Health Care in Eastern Europe and Central Asia?*, IBRD & World Bank, Washington D.C, 2000, Internet, [http://Inweb18.worldbank.org/eca/eca.nsf/Attachments/Who+is+Paying+for+Health+Care+in+Eastern+Europe+and+Central+Asia/\\$File/Who+is+Paying+text.pdf](http://Inweb18.worldbank.org/eca/eca.nsf/Attachments/Who+is+Paying+for+Health+Care+in+Eastern+Europe+and+Central+Asia/$File/Who+is+Paying+text.pdf), 14/09/2004, p. 3.

ћ) Понављање раније наведених извора

Када се позивамо на извор који је већ раније навођен у тексту после других фуснота, обавезно треба ставити име и презиме аутора, наслов извора, затим ор. cit. И на крају број стране (нпр. Michael Levi, "The Organisation of Serious Crimes", op. cit., p. 879). Ibid. или ibidem користити искључиво при навођењу извора наведеног у претходној фусноти, уз назнаку броја стране/страница, уколико је нови навод из тог извора (нпр. Ibid., p. 11).

9. На крају чланка прилаже се библиографија која треба да садржи све изворе и литературу навођене у тексту, а у форми каква је наведена у упутству за фусноте. Једина разлика је што се у библиографији обавезно наводи прво презиме па име аутора цитираног рада, и целокупна библиографија се организује према абецедном редоследу почетног имена навођених аутора (или назива коришћених докумената).

II – Упутство за писање приказа књига и скупова

1. Прикази скупова и књига не смеју бити дужи од две и по странице Word формата (проред *single*), односно не смеју садржати више од 1.200 речи (8.800 знакова са размацима).

2. На почетку приказа наводе се библиографске одреднице књиге у складу са правилима која су наведена за навођење монографија у фуснотама, с тим што на крају треба навести укупан број страница (нпр. 345 стр. р. 345).

3. Прикази књига и скупова морају садржати фусноте.

4. Аутор може навести и наднаслов приказа књиге или скупа великим словима — величина слова 14, што је подложно изменама од стране редакције часописа.

5. Величина слова, font и поравнање текста треба да буду у складу са раније наведеним сугестијама за писање чланака.

6. На крају приказа наводи се пуно име и презиме аутора у *Italic-y*, с тим што се презиме у целини пише великим словима (нпр. **Жаклина НОВИЧИЋ**).

* * *

Сви прилози достављају се др Ани Јовић-Лазић, главном и одговорном уреднику *Међународне политике* на e-mail: anajovic@diplomacy.bg.ac.rs.

Уредништво